

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorum Vita, Moribus, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt LXXIV. Nihil Admirabilitatis Vel Novitatis habet, quod optimis sæpè viris præsertim Ecclesiasticis ac Religiosis, & hi vt figuli figulis obtrectent improbi, & quod aduersus hos solatium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

mandat Apostolus 2. Theff. 3. v. 6. Denunciamus vobis fratres, ^{D. Paulus} in nomine Domini nostri Iesu Christi, vt subtrahatis vos ab om- ^{rectè viuere} ni fratre, ambulante inordinate, & non secundum traditionem ^{di typus &} quam acceperunt à nobis. Ipsi enim scitis, quemadmodum oportet ^{norma.} imitari nos. Id est, Præcipimus vobis per ipsum Iesum Christum Dominum nostrum, vt subducatis vos ab omni Christiano Ecclesiasticam & Christianam disciplinam à me traditam non seruante, & meam institutionem ac viuendi rationem sequimini, meorum operum vestigiis constanter insistite.

CAPVT LXXIV.

NIHIL ADMIRABILITATIS VEL NOVITATIS HABET, quod optimis sæpè viris præsertim Ecclesiasticis ac Religiosis, & hi vt figuli figulis obtrecent improbi, & quod aduersus hos solatium.

NEMO tam perspicax, tam lynceus est in miserrimæ huius vitæ tenebris, vt nihil offendat, nusquam incurrat. In multis enim offendimus omnes. Iacob. 3. v. 2. Et non est iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccet. Eccles. 7. v. 21. Vt qui minimis vrgetur vitiiis, sit optimus. Quam ansam arripientes calumniatores, nõ modo illa quæcunque vitia malitiosè augent, & ex musca elephantum faciunt, sed etiam falsa contra probos viros ^{virtus enim} crimina comminiscuntur, eorumq; virtutes tanquam ^{gloriam, gloria} scelera traducunt & accusant: Et etiam si quis omnes ^{res patris in-} suspiciones caueat, & quidquid probabiliter fingi aut ^{uidiam.} dici possit, antequam dicatur, euitet, adhuc tamen in illorum maleuolorum oculos & voculas, & sermunculos incurrit. Et quid quæso facies illis, de quibus Isaia 5. v. 20. Vt his, qui dicitis malum, bonum, & bonum, malum ponentes tenebras, lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum

Eee 5 in dul-

in dulce, & dulce in amarum. Hi sunt qui parsimoniam renacitatem, frugalitatem auaritiam: liberalitatem effusionem & prodigalitatem: zelum iustitiæ crudelitatem: grauitatem morositatem, amabilitatem leuitatem, pietatem simulationem, prudentiam astutiam, iucunditatem dissolutionem, taciturnitatem stupiditatem, quod ut probabiliter mentiantur procliue est.

Nam mala sunt vicina bonis, errore sub illo.

Pro vitio virtus crimina sepe tulit.

Solatia innocentum aduersus nocentum calumnias.

S. S. Greg. l. 9. epist. 39. ad Theoristam patritiam istis eam rationibus contra calumniam consolatur. Iudico autem,

Animū in-
stā in caelesti-
bus non mo-
uent hominū
feruaculis.
inquit, quod leuitate populi tumultum contra vos detractionis exortum nuntiantibus quibusdam agnouit. Quia ex re excellentiā vestram audio fuisse nō modicē contristatā. Quod si ita est, valde miror cur vos qui cor fixistis in caelo, verba hominum agitant in terra? Beatus n. Iob, cū amici eius, qui ad consolandū eum venerant in increpationē profuissent, ait Iob. 16. Ecce n. in caelo testis meus, & conscius meus in excelsis. Qui n. vite suae testem in caelo habet, iudicia hominū in terra pertimescere nō debet. Dux quoque bonorum Paul. dicit 2. Cor. 1. Gloria nostra haec est, testimonium conscientiae nostrae. Qui iterū dicit Gal. 6. opus suū prober vnusquisq; & sic in semetipso gloriam habebit, & nō in altero. Si n. laudib. letamur, & vituperationibus frāgimur, gloriā nostrā nō in nobis, sed in aliorū ore portam⁹. Et fatuae virgines in vasis suis oleū nō sumpserūt, sapientes autē sumpserunt oleum in vasis suis cum lampadib. Mat. 25. Lampades quippe nostrae, bona sunt opera. De quib. scriptum est Mat. 5. luceat lux vestra coram hominibus, vt videant opera vestra bona, & glorificēt patrem vestrū qui in caelis est. Tunc autē oleum in vasis cū lampadib. sumimus, quando de bonis actib. nitorem gloria non laudantibus proximis quarimus, sed hunc in testimonio conscientiae seruamus. In omni autē q; agimus, vel quod extra de nobis dicitur recurrere ad arcana mentis debemus. Et si oēs vituperent, liber est tamen quē conscientia non accusat. Vnde de Ioan. veritas dicit Mat. 11. Quid exstis in desertū videre? arundinem vento agitatā? Quod videt per

Bonorum operū
lāpas lucet,
& oleum in
vasis serua-
tur cum laus
humana non
quaritur.

negationem dicitur, nō per confirmationē. Negatur autē, quia Ioan. arūdo v̄to agitata fuerit, quoniā mētis eius fortitudinē nulla humani oris aurā flectebat. Nos n. si laudib. erigimur, vituperationib. humiliamur, arundo v̄to agitata sumus. Sed absit hoc, absit à corde excellentiā vestra. Scio, quia magistrū gentium studiosē legitis, qui ait Gal. 1. Ego si hominib. adhuc placere, Christi seruus nō essem. Si qua tamen vel parua tristitia hac ex re menti vestra exorta est, credo q̄ hoc fieri oīpotens Deus benignē permisit. Neq; n. electis suis in hac vita permisit gaudia delectationis, sed amaritudinē tribulationis: vt medicina more, per amarum poculum ad dulcedinē aeternae salutis redeat. Quid nāq; dicit Io. 16. Mundus gaudebit, & vos lugebitis. Super quam promissionē paulo post additur: Iterum videbo vos, & gaudebit cor vestrum, & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. Hinc iterū discipulis dicit: Luc. 21. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Pensate quaso, vbi erit patientia, si deest q̄ tolleretur: Quia ergo scriptura materie patiente teste cognoscimus in hac vita bonos sine malis esse non posse de stultorū vocibus excellentia vestra turbari nullatenus debet: maxime quia in omnipotentis Dei misericordia tunc certa fiducia est, quādo pro bono opere aduersitatis aliquid in hoc mundo recipitur, vt plena merces in aeterna retributione seruetur. Vnde in S. Euangel. veritas dicit Mat. 5. Beati eritis cū aduersum vos omne malū dixerint homines, mentientes propter nomen meū. Qui in consolatione nostra sua in exēplum adducere opprobria dignatus est, dicens Mat. 10. Si patre familias Beelzebub vocauerūt, quanto magis domesticus eius? Sunt autē plurimi qui vitā bonorum amplius quā debent laudat: & ne qua elatio de laude surrepat, permittit omnipotens Deus malos in obreclationem & obiurgationē prorumpere, vt si qua culpa ab ore laudantium in corde nascitur, ab ore vituperantium suffocetur. Hinc 2. Cor. 6. est ergo q̄ Doctor gentiū se in p̄dicatione currere testatur per infamiam & bonam famā. Qui et ibid. dicit. Vt seductores & veraces. Si ergo fuerunt q̄ malam famā Paulo imponerent, qui hunc seductorem vocarent, quis nunc Christianus debet indignū ducere, pro Christo iniurias audire? Quāta autē virtutis praecursor nostri redēptoris fuit, nouimus, Iniuria S. q̄ per sacrū eloquium non solum plus quā propheta, sed et angelus Ioan. Bapt. vocatur, & tamē sicut mortis huius historia testatur, post mortē à morte illa per lata.

S. Ioan. iniuri-
tus contra
blanditias
& laudes.

Res aduersa
materia pa-
tientia.

Beati spe-
turi re, qui
contumelias
patuntur
iniuste.

Christus in
opprobriis pa-
tientia exera-
plum.

Cur Deus
permittat
bonos obre-
clationibus
vexari.

Iniuria S.
Ioan. Bapt.
à morte illa
per lata.

Præcipuum à persecutoribus eius corpus incensum est? Sed quid ista de san-
in colerã dis ctis hominibus dicimus? De ipso sancto sanctorum, id est Do-
iniurijs Chri qui pro nobis homo factus est, loquamur: qui ante mortem, iniuri-
stus patien- quia demonium haberet, audiuit. Post mortem vero a persecu-
tie exēpla. toribus suis seductor appellatus est, cum dicerent Matth. 27. Sti-
 mus, quia seductor ille dixit, post tres dies resurgam. Quanta a-
 go nos peccatores à lingua vel manibus iniquorum hominum
 portare necesse est, qui in aduentu æterni Iudicis iudicandi su-
 mus, si & ipse tant a post mortem pertulit, qui & iudex venit:
 Hac dulcissima & excellentissima filia breuiter dixi, ne quatuor
 homines stultos tibi derogare cognoscis, qualibet vel parua
 mentis tristitia tangaris.

Alia ex sa- S. Ista S. Gregor. cui adiungendum Dei solatium a-
cris literis pūd Isaiam capit. 51. versic. 7. vbi alloquitur Ecclesiam,
aduersus ob consolatur & præparat ad tolerandas maleuorum cō-
treclationes tumelias, neque enim fieri potest, vt probi, iustique vi-
consolatio. ti serpentinas improborum linguas & caninos inui-
 dorum dentes effugiant. *Audire, inquit, me, qui scitis me-*
stum, populus meus, lex mea in corde eorum: nolite timere op-
 probrium hominum, & blasphemias eorum ne metuat. Sicut
 enim vestimentum sic comedent eos vermes, & sicut lanam sic
 deuorabit eos tinea. *Salus autem mea in sempiternum erit, &*
iustitia mea in generationes generationum. Audire, inquit, me,
qui scitis iustum, i. qui vsu & experimento didicistis, &
 nostis quid æquum, rectū & iustum sit. Vnde & 70. ha-
 bent, cum S. Aug. epist. 137. *qui scitis iudicium.* Et quia æ-
 quitas, iustitia, & virtus, ex sacra Scriptura maxime
 cognoscitur, vbi Deus, & recte factorum remunerator,
 & perperam actorum vindex declaratur, subiun-
 git, *Populus meus, lex mea in corde eorum,* (scilicet confer-
Practica es- tur) S. Aug. epist. 137 ad pop. Hippon. legit, *in quorum corde*
se debet diui lex mea est) quo significat se actiuosam iusticiam,
narum rerū exigere, vt lex cognita non sit tantum in intelligen-
scientia. tia & memoria, non in ore & codice, sed in corde, vt in
 corde bono & optimo verbum Dei retineamus, & fructum affe-
 ramus

cogitare, ne perfectionis magister imperfectum aliquid in se ostendat; ne CHRISTI imitator, extra praeceptum quicquam aut voluntatem CHRISTI faciat; neve minus exemplo, quam verbo doceat; cumque alijs predicauerit, ipse reprobetur; audiatque cum phariseis: Dicunt enim & non faciunt. Apostolice vero, & praecepti est & exempli ut habemus rationem non conscientiae tantum, sed etiam fama. Non superfluum, & à fructu vacuum, gentium magister hoc docet: vult enim etiam extraneos ad fidem homines per fidelium opera proficere, ut religionem ipsam religionis disciplina commendat, & ideo sicut luminaria in mundo lucere nos iubet, in medio nationis prauae, & peruersae. Philipp. 2. versic. 15. ut maculantes errantium ex nostrorum actuum lumine ignorantiae sua tenebras deprehendant, vnde ipse ad Romanos ait caput 12. versic. 17. Prouidentes bona; non solum coram DEO, sed etiam coram hominibus. Et alibi: I. Corinth. 10. versic. 32. Sine offensione estote Iudeis, & gentibus, & Ecclesiae DEI, sicut ego per omnia omnibus placeo, non querens quod mihi vitale est, sed quod multis. Beatus est, qui tam sanctè, tamque grauius disposuit vitam suam, ut de eo sinistri aliquid ne fingi quidem possit; dum aduersus obrectatorum libidinem pugnat meriti magnitudo, nec fingere quisquam ausus est, quod à nullo putat esse credendum. Quod si id assequi difficile, atque nimis arduum est; saltem hanc adhibeamus vitae nostrae diligentiam, ne male mentes occasionem inueniant detrahendi; ne ex nobis scintilla procedat, per quam aduersus nos sinistrae flamma consetur, alioquin frustra irascimur obrectatoribus nostris, si eis ipsis obrectandi materiam ministramus. Si autem nobis diligenter atque sollicitè omnia ad honestatem prouidentibus, cunctisque actibus nostris timorem DEI praesentibus, illi nihilominus insaniunt: consoletur nos conscientia nostra; quae tum maxime tuta est, tunc optime secuta est, cum ne occasionem quidem male de se sentiendi dedit, illa enim ut dicitur per prophetam, qui dicunt quod bonum est malum, qui lucem appellant tenebras, & quod dulce est amarum.

Prouidentissimus qui nullam obrectationi anisula porrigit.

rum vocant. Nobis ergo Saluatoris aptabitur sermo : Beati
estis, cum vobis maledixerint homines mentientes. Nos modo
id agamus, vt male de nobis loqui, nemo absque mendacio
possit.

¶ Vnde spernentes hominum iudicia, ait Sanctus Hiero-
nymus in capite tertio Isaie, nec laudibus eorum extollamur :
nec obreccationibus contristemur : sed ingrediamur rectam
viam, & tritas à sanctis Prophetis semitas, audiamusque Hi-
remiam prophetam dicentem capite sexto, versiculo decimo sexto.

Stare in vijs, & videte, & interrogate semitas D O-
MINI sempiternas, qua sit via bona, & ambu-
late in ea.

LEGES